

„Manhajmski uzdah” miljenika publike

Jovan i Nada Kolundžija nastupili kao nekada ljubljanski Trio braće Lorenc

Pred prepunom salom „Starog zdanja” (gde su mnogi posetioци odstajali čitav koncert) nastupili su miljenici publike ne samo Arandelovca nego i mnogih gradova sveta, Jovan i Nada Kolundžija. U jednom davnom intervjuu „Politici” pre desetak godina naš proslavljeni violinist rekao je da je u muzici „sve pitanje dejstva”. A njegova interpretacija doista dejstvuje, ostavljajući za sobom dug i blistav trag. Nije uticao samo na publiku nego i na čitavu plejadu naših današnjih violinista kojima je morao biti umetnički uzor, po širini repertoara, po lepoti ispevanosti fraza, po punom i plemenitom tonu koji je „izvlačio” iz svog Gvarnerija iz 1754. godine!

Ali, mada violina Jovana Kulundžije može da izmami osmeh i zadrhti srce, u divnom bratskom i umetničkom spoju sa pijanistkinjom Nadom Kolundžijom oni ostvaruju ne samo onu bliskost koja im je rođenjem data, nego i onu posebnu, gotovo savršenu muzikalnu komplementarnost, slušljivost, prožetost, poistovetnost. Tako su nekada muzicirali (lubljski) Klavirski trio braće Lorenc, žmurci, i prepuštajući se vlastitoj imaginaciji, tako danas sviraju Ksenija Janković, Dejan Božić, Jovan Kolundžija. Ona otvorenost u uspostavljanju saradnje sa pijanistom (klimanjem glave na početku stavova) Duo Ko-

Bratski i umetnički spoj: Duo Kolundžija

lundžija nije potrebna, oni muzičku pulsaciju nepogrešivo i sasvim istovetno osećaju iznutra.

Čime su (i ovoga puta) oduševili publiku?

U prvom delu programa, u ovoj godini koja teče svuda u znaku Mocarta, dvema od ukupno 42 violinske sonate iz 1778, kada je 22-godišnji Mozart proveo zimu u Man-

hajmu, čiji su ga muzičari (tada najslavniji u čitavoj Evropi) božanstveno nadahnuli za čitav niz sonatnih i koncertnih radova. Uneo je u njih, ne samo onaj karakteristični „manhajmski uzdah”, nego i jasan metrički puls i inventivan melodijski izraz. Krajnje suptilno i rafinirano Jovan i Nada Kolundžija pronikli su u ove veoma kontrastne stranice partitura koje mestimično anticipiraju romantizam (u laganim sekvencama) - široko izvajanim legatima sa najprefinjenije iznijansiranim pianima, ali su znali da počrtaju i humorne do lucidnosti note i polet i vitalnost i vedri optimizam Mocartove palete u nalnim stavovima!

Austrijski repertoar dopunjen je u drugom delu (manje poznatim) minijaturama Frica Krajslera (kakva je „Pesma Luja XIII i Pavana”) i izborom četiri (od ukupno 24) kapriča Nikola Paganinija u kojima su se umetnici predstavili u sasvim drugačijem svetlu temperamentnih bravura.

Nestrpljiva najavljičica programa koja profesionalno i dikcijski jasno (i glasno) obavlja svoj posao (spiker je na televiziji „Šumadija” požurila je da uputi posetioce u sadržaj narednog „Književnog četvrtka” ne dozvoljavajući umetnicima da izvedu željno očekivani „bis”).

Gordana Kraja